

שיעור/פתיחת שיעור לאור מקרי הרצח של צעירים בשבוע האחרון

רצח בנימין (ימנו) זלקה ז"ל ודסטאו צקול ז"ל

בימים האחרונים נרצחו שני צעירים, בנימין ימנו זלקה ודסטאו צקול זכרם לברכה, בידי נערים בני גילם. אירועים אלו מעלים שאלות קשות על המציאות שבה כולנו חיים ושהיא גדלים וגדלות הילדים. ובני.ות הנוער: מציאות שבה אלימות ועימותים הפכו לחלק מהנוף היומיומי. שיעור זה הוא הזדמנות לפתוח שיח כנה עם התלמידים. על מה שהם רואים ומרגישים. בסביבות חייהם. - בכיתה, בשכונה, במקומות הבילוי. השיעור עוסק בשיח על האירועים בפרט, וכן על תופעות של אלימות בכלל. ברצוננו לחזק דרך השיעור את תחושת הביטחון של התלמידים. שיעור נורא וכואב לא יכול לעבור בשתיקה, ושיש בבית הספר מרחב לשוחח, לשתף ולשאול. בנוסף ברצוננו להאיר על יכולתם של בני ובנות הנוער להשפיע על התרבות שסביבם.

חטרות הפעילות:

1. לפתוח שיח על חוויות אלימות שהתלמידים נתקלים בהן בסביבות חייהם. - בכיתה, בשכונה, במקומות הבילוי - ולתת מקום לביטוי המחשבות והרגשות סביבן.
2. לפתח גישה אקטיבית ובלתי אדישה למול האלימות.
3. להנציח את זכרם של ימנו זלקה ודסטאו צקול ז"ל.

חלק הפעילות:

נאמר לפתיחה: בימים האחרונים דווחו שני מקרים שבהם צעירים נרצחו בדקירות על-ידי בני נוער אחרים: בנימין ימנו זלקה ז"ל מפתח תקווה, ודסטאו צקול ז"ל מברק שבע. נדבר היום על המקרים הללו ועל התופעות העומדות מאחוריהם.

שאל:

- מה שמעתם על המקרים?
- איזה מחשבות עלו לכם? כששמעתם על זה? מה הרגשתם?

ספרו על המקרים:

בנימין (ימנו) זלקה בן 21 עבד בפיצרייה בערב יום העצמאות. חבורת נערים שהגיעה למקום השתוללה וריססה בספריי שלג נערות שהגיעו לפיצרייה. זלקה העיר וביקש מהם להפסיק ולעזוב את המקום. התפתח עימות והחבורה עזבה את המקום. בסוף המשמרת זלקה סגר את הפיצרייה כשבחוץ חיכתה חבורת הנערים, התפתח שוב עימות שבו דקרו את זלקה בעורק ראשי שברגלו. לאחר הדקירה החבורה ברחו. זלקה איבד דם רב עד שהוזעקה עזרה ונפטר יומיים לאחר הדקירה כשבית החולים לא הצליח להצילו.

דסטאו צקול בן 19 הוא בוגר מכינה קדם צבאית לקראת גיוס. בשעת בוקר מוקדמת התקשרו אליו חברים וקראו לו לרדת למטה, שם דקרו אותו למוות.

ניתן **לצפות בכתבה** לזכר זלקה (יתכן ומחר בבוקר יעלו כתבות שיספרו גם את סיפורו של דסטאו, נמליץ בחום לחפש ולצפות גם בהם).

דיון:

- האם אתם מכירים מחייכם (בית הספר, השכונה, מקומות הבילוי), סיטואציות של אלימות קשה? תרצו לשתף?
 - לדעתכם. מה היה ניתן למנוע את האירועים האלה? איך? באיזה שלב? **נרשום** על הלוח פעולות בשלבים שונים שהיה ניתן לעשות (עובר אורח שמתערב, מישהו מהחבורה שבוחר להפסיק, הגעה מוקדמת של אמבולנס וכו')
 - מה מונע מאנשים לדעתכם. מה להתערב במצבים כאלה, ממה הם חוששים. ות? **נרשום** גם את החששות על הלוח.
- נקבין** את המשפט "כל המציל נפש אחת - כאילו הציל עולם ומלואו". **נאמר:** החששות והפחדים מאוד מובנים. ויש אינספור סיבות טובות למה לא להתערב. לזכר דסטאו וימנו, אני רוצה לבקש מכם - הקפידו להסתכל סביבכם, תתערבו, תדאגו, תעירו - איפה שרק אפשר. ביכולתנו להציל חיים.

לחנכת / למדריכה:

זהו דיון מאתגר, גם כי נוכח אלימות כה חמורה קשה להרגיש תחושת מסוגלות, וגם כי נוכח מצב הפשיעה המבט מופנה קודם כל לגורמי האכיפה. נרצה לעורר דיון לגבי היכולת להשפיע על התרבות שמסביבנו, להתערב ולדאוג. אין כמעט אף אירוע שמתחיל ברצח, בדרך כלל יש גילויים אחרים של אלימות שמקדימים את האירוע ואולי אותם אנחנו יכולים למנוע או לצמצם.

לסיכום, נקרין שקופיות זיכרון לימנו זלקה ודסטאו צקול ז"ל (השקופיות הבאות במצגת), ובה דברים שנאמרו עליהם על-ידי חברים וקרובים. נרצה לזכור את טוב ליבם ואת החיים שנגדעו בטרם עת.

